

Turinys

Kronika

Šv. Mišios su vaikais	2
Prisikėlimo liudytojai	3
Jonas MALINAUSKAS Habemus Papam!	4
Dalė GUDŽINSKIENĖ Pavasario pranašai	6
Dr. Vincentas VOBOLVIČIUS Katalikiškas tautiškas?! Algimantas RAMONAS Ar gerbiami rinkėjai?	7 8

Tikiu. Padėk mano netikėjimui

Kun. Danielius DIKEVIČIUS Prijaukintas Dievas?	9
Sunkūs paprasti klausimai... Atsako kunigas	10

Didelės ir mažos kryžkelės

Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC Įsimylėję Dievą ir artimo sielą	12
Antanas SAULAITIS SJ Visų tarnystė – DOVANA	13
Vytautė MACIUKAITĖ Nereikalinga profesija?	14
Kun. Artūras KAZLAUSKAS Žmogus visiems	16
Nuolatiniai diakonai – kas jie?	18
Zita VASILIAUSKAITĖ Tikri ir tariami autoritetai	21
Be jų mums būtų labai liūdna	23

Jaunimo iššūkis

Vaida SPANGELEVIČIŪTĖ Atrasti pašaukimą – tai būti laimingam	24
--	----

Veidu į vaiką

Paul LEMOINE Vaikas ir puodukas	26
------------------------------------	----

Akiračiai

Gerasis Tėvelis Palaimintasis popiežius Jonas XXIII	28
--	----

Atokvėpio valandai

Giovannino GUARESCHI Žygis į Rytus	32
---------------------------------------	----

Sveikata

Piktybiniai navikai	34
---------------------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

Vanda IBLANSKA Žiūrėjimas pro akinius	35
--	----

Šypsenos be raukšlių

Aleliuja, mielosios, aleliuja, mielieji!

Ar čia tik man taip atrodo, ar iš tiesų šioji gavėnia pralėkė tiesiog žaibo greitumu? Tiesą sakant, tai Velykos šikart, manding, kaip ir dvigubos: nors Kristaus Prisikėlimą šįmet švenčiame kovo 31-ąją, betgi ir kovo 13-oji tapo kone velykinio džiaugsmo kupina diena! Tiksliau – vakaras, naktis, kuomet visam pasauliui ir mums nušvito: turim popiežių! Tereikėjo vos keletu akimirklų, kai, išgirdus tą keistą ispaniškai-itališką kardinolo vardą pavardę, per Šv. Petro aikštę iš nuostabos nuvilnijęs aiktelėjimas iki pat Žemės pakraščių virto visuotiniu džiūgavimu! Iš tiesų kažkoks neregėtas džiaugsmas surėmė strėnas, pervėrė širdį ir pirmąsyk gyvenime nutik tu man šitaip, kad staiga, žiū, imu ir keliu rankas televizoriaus link – taip nuolankiai ir įtaigiai naujasis Romos vyskupas paprašė visų melsti Viešpatį laimintį jį! Ir nuo tos akimirkos, regis, ne tik katalikai, bet ir daugelis – tiesiog broliškai apkabino jį. O jis – juos, mus – kaip tikrus brolius ir seseris, net labiau nei sūnus ar dukteris. Ir daugybę nuostabių dalykų vis girdime apie jį šiomis dienomis, vis pridėdant – „pirmas“: Pranciškus, jėzuitas, iš Lotynų Amerikos, cituojantis savo močiutę popiežiškuose pamoksluose... O kiek visko dar išgirsime – net sunku įsivaizduoti – ir nuostabu! Su šiuo popiežium bus tikrai lengva visiems, mylintiems Dievą ir Bažnyčią, o daug nemylinčiųjų – pamils Jį, ims gerbti Ją!

Tik štai koksai dalykas man neišeina iš galvos... nuo tos akimirkos, kai visas dėmesys susmigo į naują Šventąjį Tėvą – ir visai teisėtai; už jį net Dievą šlovinome – irgi labai gerai darėme; tačiau lyg ir užmiršome, kad Šventoji Dvasia juk pasirinko popiežių Pranciškų ne kokiu nors ekstrordinariu būdu, bet pačiu paprasčiausiuoju – kardinolų rankomis, išmintimi, širdimis! Būtent tų kardinolų, apie kuriuos net ir katalikų komentatoriai mintijo, rašė, apkalbėjo – kokie tie Bažnyčios kunigaikščiai susiskaldę, kokios ten intrigos, vardijo „popiežiškiausiuųjų“ dešimtukus... O štai tie „senukai“ kardinolai staiga, niekam nesitikint per tokį trumpą laiką (vadinasi – itin vieningai!) ėmė ir išrinko tą, kurio nebuvo „žinovų“ sąraše, tačiau tikrai buvo kardinolų, t. y. Dievo, sąraše. Ir *basta*. Ir ačiū Jums, mielieji tėvai Kardinolai, kuriems popiežius, kaip pats sakė, atleido už tai, ką jam padarėte! Jis jus vadina broliais. Kažkas tomis dienomis gražiai pavadino kardinolus – popiežiaus kunigais-pagalbininkais.

O štai – beveik tai, ką „Artuma“ buvo suplanavusi balandžio numerįje su Jumis svarstyti, tęsdama jau pradėtus Tikėjimo metų banaliuosius klausimus: aptarę „kam tikėjimas, kam Bažnyčia, kam tos Mišios“, šikart norim klausti: *kam tie kunigai?..*

Taigi, nors už lango pagal meteorologinę akivaizdybę dabar – vasario 53-ioji, tačiau ir širdyje, ir Bažnyčioje – jau tikrai pavasaris! Prisiminate, ką popiežius Pranciškus mums sakė dar Velykų išvakarėse: „Neleiskite, kad iš jūsų pavogtų džiaugsmą. Neleiskite, kad atimtų viltį. Tą viltį, kurią duoda Jėzus.“

Aleliuja, mielos ir mieli!

Jūsų, Darius Chmieliauskas

